

Lúkiános: Rozhovory prostitutek

Hovory hetér, IN: Listy hetér, Svoboda, Pha 1970, přel. Václav Bahník (AK 8)

příčarování milence, který odešel za jinou: (č. 4)

Melitta: Kolikpak si za to ta bába řekla, jestli si to ještě pamatuješ?

Bakchis: Nebere moc, Melitto, jednu drachmu a bochník chleba. Je ovšem třeba připravit ještě sůl, sedm obolů, síru a pochodeň. To si pak stařena vezme – a taky musí být přichystán džbán namíšeného vína, to vypije sama. Dále je nutné, aby bylo po ruce něco, co měl ten muž při sobě, kus oděvu, střevíce, pár vlasů nebo něco podobného.

Melitta: Mám tu jeho střevíce.

Bakchis: Ta čarodějnice je pověsí na hřebík, bude je podkuřovat sírou a vhodí do ohně taky špetku soli; při tom bude říkat jména obou dvou, jeho i tvé. Pak vytáhne ze zářadří káču, roztočí ji a rychle zamumlá nějaké zaklínadlo, samá barbarská slova, až jde mráz po zádech. Tenkrát to tak aspoň dělala. A za chvíli přišel Faniás zas ke mně, ačkoli ho jeho kamarádi zrazovali a ačkoli ho Foibis, s kterou tehdy žil, moc prosila – zřejmě ho ke mně přivedlo to čarování. Kromě toho mě naučila velmi účinný způsob, jak Faniovi Foibidu zprotivit: měla jsem si dát pozor, kam šlápne, a jakmile zvednu nohu, stoupnout levou nohou do její pravé stopy, pak pravou do levé, tím je smazat, a při tom jsem měla říkat: „Teď jsem na tebe šlápla a jsem nad tebou.“ A já jsem to udělala tak, jak mi to poradila.

ženská homosexualita (č. 5)

Klónarion: ... Že prý tě ta bohatá Megilla z Lesbu miluje jako muž a že prý spolu provádíte neslýchané věci, když jste pohromadě...

Leaina: Ano, je to pravda, ale já se stydím, protože to je něco nepřírozeného. ...

K.: Říká se, že na Lesbu jsou takové ženy mužatky, které si to nechtějí nechat udělat od mužů, ale samy se stýkají s ženami jako muži. ...

L: Jednou na hostině mi Megilla řekla: „Tak pojď, Leaino, už je čas ke spaní, lehni si tady doprostřed mezi nás dvě.“ Nejdřív mě líbaly jako muži, nedotýkaly se jen svými rty mých rtů, ale otevíraly i ústa, objímaly mě a tiskly mi nadra; Démónassa mě při líbání dokonce kousla. ... Megilla mi řekla: „Tu mužskou náležitost sice nemám, ale také to vůbec nepotřebuji. Uvidíš, že se s tebou pomiluji zvláštním, daleko příjemnějším způsobem. ... Buď mi po vůli a poznáš, že nepotřebuji nic z toho, co mají muži, že místo toho, co z nich dělá muže, mám něco jiného.“ A já jsem jí skutečně povolila, když na mne tolik naléhala a když mi dala drahý náhrdelník a šaty z jemné látky. Objala jsem ji jako muže, ona mě líbala, počínala si jako muž, těžce dýchala a zdálo se, že pociťuje nesmírnou rozkoš.

K: A co vlastně dělala, Leaino, jak to dělala? To vypravuj především.

L: Nevyptávej se mě na takové podrobnosti, vždyť to je neslušné, já ti to namouduši nemohu povědět.

radý začínající hetéře (č. 6 – matka a dcera)

matka: tak už jsi poznala, Korinno, že stát se z panny ženou není tak hrozné, jak sis myslila; byla jsi s pěkným mládencem a jako první výdělek jsi dostala celou minu. ... Teď bych ti chtěla dát ještě nějaké rady, co bys měla dělat a jak by ses měla chovat k mužům, vždyť nemáme jinou možnost, jak se protlouct životem. ... Počítala jsem s tím, že až vyrosteš, budeš se o mne starat, sobě snadno pomůžeš ke šperkům a bohatství a budeš mít purpurové šaty a služky jako Dafnidina dcera Lyra.

Korinna: Ale to je přece hetéra.

matka: Však na tom není nic špatného. ...

Korinna: A jak k tomu Lyra přišla?

matka: Především se strojí hezky a přitom vkusně, ke každému je vlídná, nedá se hned do chechtání, jako sis to navykla ty, ale jen se půvabně a svůdně usmívá. Dále umí se správně chovat, a když k ní někdo přijde nebo ji doprovází domů, nikoho nezklame, ale také se mužům nevnučuje. Když se dá

někam pozvat na hostinu (samozřejmě si za to dá zaplatit), neopije se, neboť tím se žena zesměšní a muži si taková děvčata hnusí, ani nejí hltavě, protože to je nezpůsobné, ale bere si sousta konečky prstů, nemluví při jídle, nenacpe si obě tváře a také nevypije pohár naráz, ale pomalu po doušcích. Nemluví také víc, než je nutné, nedělá si bláznů z nikoho z přítomných a hledí si jen toho, kdo si ji najal. A když je čas jít do postele, není ani příliš rozpustilá, ani lhostejná, ale především myslí vždy na to, aby svého zákazníka upoutala a získala v něm trvalého přítele; to na ní všichni chválí.

hetéra by pro peníze měla snést i venkovany (č. 7)

matka: Ty jsi ovšem věrná a oddaná a nepustíš k sobě nikoho jiného než svého Chaireu. Když přišel nedávno ten acharnský sedlák – taky mu ještě nerostly vousy – a nabízel dvě miny, nechtěla jsi s ním nic mít, ještě ses mu vysmála a šla sis lehnout s tím krasavcem Chaireou.

Músarion: A co je na tom? Měla jsem snad nechat Chaireu a vzít k sobě toho nádeníka, který smrděl jako kozel? Můj hladounek Chaireás – a to acharnské čuně!

matka: No dobrá, byl to sedlák a zrovna moc nevoněl. ...

násilí na hetérách (č. 8)

Ampelis: Milá Chrýsido, copak je ten, kdo nežárí, kdo se nevzteká, kdo svou milou nikdy neuhodil, neostříhal jí vlasy nebo neroztrhal na ní šaty, copak je takový člověk ještě nějaký milenec? ... Jestli chceš, budu ti vypravovat, co se mi jednou stalo: Tenkrát jsem měla poměr se směnárníkem Démofantem. Jeho náklonnost byla nějaká povrchní. Když jednou přišel a já jsem ho nepustila dovnitř, vynadal mi a odešel. To bylo poprvé. Uběhla řádka dní a já jsem ho zas nepustila, protože u mne zas byl Kallidés. To už Démofanta dohřálo, dopálil se, číhal u dveří, a když je jednou našel otevřené, vrazil dovnitř, brečel, pak mě zas mlátil, hrozil, že mě zabije, roztrhal na mně šaty, dělal všechno možné i nemožné a nakonec mi dal celý talent, aby mě mohl mít po celých osm měsíců sám. Jeho žena všude rozhlašovala, že prý jsem ho nějakým kouzelným nápojem připravila o rozum – tím kouzlem však byla žárlivost.

na starou nehezkou hetéru (č. 11)

Tryfaina: Tak mi řekni její jméno, Charmide!

Charmidés: Filémation, Tryfaino.

T: A kvůli té brečíš? A prohlédl sis ji celou pořádně, nebo jen obličej a to ostatní, co tak ještě může ze svého těla ukázat pětáctýřicetiletá ženská?

Ch: Ale ona se přece zapřísahá, že jí bude dvaadvacet!

T: Jen se jí jednou pořádně podívej na spánky, to je jediné místo, kde je vidět, jaké má doopravdy vlasy, jinak je všechno samá faleš. Konečně, co bychom se o tomhle bavili – donuť ji jednou, aby se ti ukázala nahá.

Ch: To mi ještě nikdy nedopřála.

T: Samozřejmě, vždyť věděla, že by se ti udělalo špatně z těch jejích fleků po těle. Od krku až ke kolenům je jako pardál.